

Anlægsmole ved Løkken. Dette Ændringsforslag støtter sig dels til Vestkystthavnekommissionens Betænkning af 1897 og dels til et Andragende til Regering og Rigsdag, som er underskrevet af Bestyrelsen for Fiskeriforeningen for Løkken, og som i indeværende Samling blev henvist til Udvalget angaaende en Skagenshavn. Naar jeg siger, at mit Ændringsforslag støtter sig til denne Betænkning af Vestkystthavnekommissionen, er det kun for saa vidt, som denne Kommission har beskæftiget sig med Tanken om at bygge dels en Læmole, dels en Dækmole ved Løkken. Kommissionen kom til det Resultat, at Arbejdets Udførelse paa denne Plads vilde blive meget dyrt, men det synes dog at fremgaa af Kommissionens Betænkning, at man ikke anser det for at være værre at bygge en Læmole paa denne Plads end paa adskillige andre Steder paa Vestkysten. Kommissionen anfører saaledes, at tidligere Maalinger ganske vist vise nogen Fremrykning af Kysten omkring Løkken, men at det har sin Grund i, at Havet er traadt ud af Forbindelse med et Engdrag her. Der har været en Indskæring ind i Landet, som nu er tilstoppet, og siden det er sket, er denne Fremrykning ikke bleven ved at fortsætte sig i samme Grad som tidligere. Kommissionen mener, at denne Fremrykning vil være saa godt som ophørt, og Kystlinien i Fremtiden vil blive stabil. Fra 1887 til 1897 har Kystlinien omkring Løkken holdt sig aldeles uforandret. Endvidere anfører Kommissionen, at Dybdeforholdene ikke ere saa uheldige paa denne Plads, idet nemlig de af Kommissionen i 1897 udførte Opmaalinger og Marinens Opmaalinger i 1880 vise, at Dybderne over Landgrunden uden for Revlernes Omraade ere de samme, som den Gang den første Opmaaling fandt Sted, altsaa ikke ere undergaaede nogen væsentlig Forandring. Grundforholdene ere jo ikke gode, idet Sandet deroppe er løst, og heller ikke Strømforholdene ere gunstige, skønt de dog ikke ere væsentlig anderledes end paa de fleste Steder af Vestkysten.

Det er altsaa ikke disse Vanskeligheder, som have gjort, at Kommissionen satte Bygningen af en Læmole ved Løkken saa dyrt, som Tilfældet blev. Det er navnlig de Forhold, at der der paa Pladsen ikke er noget større Maal af Raamateriale til at bygge en saadan Mole af. Kommissionen kommer derfor til det Resultat, at skulde der bygges en Læmole, vilde den komme til at koste ca. 3,700,000 Kr., og det er jo en meget stor Sum. Man

beregner ogsaa, hvad en Dækmole vil koste der paa Pladsen, og kommer til det Resultat, at den vil koste ca. 9 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det er ret naturligt, at de store Omkostninger, her er Tale om, maa virke i nogen Maade skræmmende, og det er rimeligt, at dette finansielle Hensyn ogsaa har gjort sig gældende, naar Regeringen ikke har optaget Tanken om at bygge en Læmole ved Løkken i det Forslag, der blev forelagt Tinget nu i Efteraaret. Det er ganske rimeligt, men noget andet er, at man kunde dog have ventet, at det Udvalg, som fik med de forskellige Molebygninger paa Vestkysten at bestille og fik dem til Overvejelse, dog gerne ogsaa kunde have taget noget Sigte paa denne Plads, paa Forholdene der, saa meget mere, som Løkken er en af de største Fiskepladser paa hele Vestkysten. Udvalget har nævnt adskillige andre Pladser end dem, der er stillet Forslag om, som Steder, hvor der i Fremtiden bør gøres noget. Det er imidlertid ikke sket for Løkkens Vedkommende, og jeg har derfor ment det rigtigt at henvende Tanken paa Løkken.

Løkken er en af vore største Fiskepladser. Af de statistiske Beretninger, som fremkom i 1898—99 i Anledning af Spørgsmaalet om Fiskernes Ulykkesforsikring, fremgaar det, at i Løkken er der 150 Fiskere, og paa to andre Pladser, som ligge nærvæd, nemlig Lyngby og Blokhus, er der henholdsvis 36 og 20 Fiskere, saa det bliver tilsammen 206 Fiskere. Endvidere fiske Lønstrup Fiskerne ofte eller rettere stadigt paa de gode Fiskepladser uden for Løkken, ligesom ogsaa Skagensfiskerne ligge der og fiske. Tilsammen vil Antallet af Fiskere, som ligge paa denne Plads, og som vil kunne ty i Læ af en saadan Mole, udgøre omtrent 300, og det siger jo ikke saa lidt. Til Sammenligning hermed kan nævnes, at der kun er to Fiskepladser paa Vestkysten, som ere større med Hensyn til Antallet af Fiskere, det er Stenbjerg og Esbjerg.

De finansielle Vanskeligheder ved at bygge Molen der, anerkender jeg fuldt ud, men det er jo dog et Spørgsmaal, om man ikke kunde bygge en mindre kostbar Mole end den, Havnekommissionen i sin Tid paa-tænkte, og dog faa en, som kunde gøre en meget betydelig Nytte for Fiskerne der paa Pladsen. Fiskerne der oppe mene selv, at det vil kunne lade sig gøre. Kommissionen foreslog, at Læmolen skulde føres ud paa 18 Fods Dybde, altsaa betydelig over tredie Revle, og have en Længde af indtil 2,900 Fod. Fiskerifor-